

Salen vil sige mig imod i den Henseende, en vigtig Opgave overhovedet, at man ved, at det er et rigtigt Regnskab, der er aflagt. Et Statsregnskab skal være et troværdigt offentligt Aktstykke og ikke et Aktstykke, om hvilket man maa nære Tvivl, hvorvidt hver eneste Konto ikke indeholder en urigtig Angivelse. Alene det at komme til at faa rigtige Regnskaber er Forsvar nok for den Foranstaltning at indføre en virkelig Statsrevision i dette Land. Jeg kom til at citere en Udtalelse af den tyske Overpostdirektør før, den viser hen til den hele store administrative Betydning, det har. For det første kunne vi kun paa denne Maade faa en virkelig lovbunden Administration. Centraladministrationen her i Landet kan lige saa lidt som den lokale Administration eksistere som en regelmæssigt virkende Institution, naar den ikke er Genstand for Kontrol. Naar jeg har set, at den hele preussiske Forvaltning, Tysklands Rigsforvaltning, den belgiske og den engelske Forvaltning kontrolleres i de mindste Detailler, og naar jeg har set, at de paa ethvert Omraade aarligt, Aar efter Aar, give Anledning til regelmæssige Antegnelser, er det ganske klart, at den danske Administration vil give Anledning til det samme. Alle de Argumenter, jeg kender saa godt fra mange Aars Samtaler med Folk, som kunne anføres derimod, ere intet værd. Det er aldeles nødvendigt, og alle de Argumenter, som kunne anføres, kunne akkurat lige saa godt anføres overfor den almindelige Revision. Hvis man ikke havde den, hvis man ikke havde en indtrængende, indgaaende Revision af alt, hvad der gaar gennem Postkontoret i Aalborg eller Toldkontoret i Aarhus, kunde man komme med akkurat de samme Argumenter om, at det vilde være for bekosteligt og omstændeligt, og at man maatte have Tillid til de udmærkede Mænd, der sidde der, og alt det, men det have vi nu en Gang, og der kunde aldrig være Tale om at undlade det, det vilde ikke blot aabne Vejen for Uærlighed, men først og fremmest for en ganske umulig og ulovbunden Administration.

Men tillige er det ligefrem nødvendigt af økonomiske Grunde, for at opnaa Besparelse. Jeg er derved kommen til at tænke paa nogle Bemærkninger, som den ærede 1ste Landstingsmand for 2den Kreds (Bramsen) forleden fremsatte. Jeg haaber, den højtærede Formand vil tillade, at jeg læser dem op. Den ærede Landstingsmand udtalte: „Hvad vi i hele vort Statsliv mere

og mere trænge til, er en Statskontrol med Staten selv, en Slags lille Velfærdskomité af fuldkommen uafhængige og kyndige Mænd, som kunde gaa fra Kontor til Kontor, fra Administrationsgren til Administrationsgren, og som havde Ret til at undersøge og komme med Forslag med Hensyn til de Punkter, hvor der kunde spares, og hvor de finde noget galt. Det skulde være Personer, som ikke kunde afskediges af nogen som helst, men højst kunde fjernes gennem en Beslutning af den samlede Rigsdag. Staten fører Kontrol med saa meget, ogsaa med det aller mindste, og med adskilligt, hvor Kontrol maaske kunde undværes, men hvis Staten en Gang vilde føre Kontrol med sig selv, tror jeg, at vi kunde komme ind paa en bedre Vej, end vi ere inde paa i Øjeblikket.“ Det var ikke med Hensyn til Statsrevisionen, at den ærede Landstingsmand udtalte dette, det var mere en lille fantastisk Digression, han kom ind paa, thi ingen kan vel tænke sig, at vi i Virkeligheden skulle have fire Mand til at gaa omkring og kontrolere alle disse Tings Forløb. For Resten er det ikke uden Sidestykke andetsteds, thi i Sverige har den saakaldte Justieombudsmand netop en saadan Opgave. Naar jeg citerer den højtærede Landstingsmands Udtalelser her, er det, fordi en Kontrol som den, han taler om, netop er den, som skal udføres af Statsrevisionen. Der have vi det Institut, vi skulle have og trænge til. Naar vi fik denne Kontrol i Stand, behøvedes det andet ikke. Denne Opfattelse er ogsaa fuldt godkendt i andre Lande. Jeg skal tillade mig at gøre Dem bekendt med, hvilke Op-gaver den preussiske Lov om Overregnskabskammeret af 27. Marts 1872 isin § 12 giver dette Ober-Rechnungskammer, som det hedder — jeg kalder det her Statsrevision. Den siger: „Regnskabsrevisionen skal, foruden at undersøge Regnskabernes Rigtighed, tilse: a) om der ved Erhvervelsen, Benyttelsen eller Afhændelsen af Stats-ejendom og ved Opkrævning og Anvendelsen af Statsindkomster, Afgifter og Skatter er forholdt i Overensstemmelse med bestaaende Love og Forskrifter og under nøje Iagttagelse af de gældende Forvaltningsgrundsætninger, og b) om og hvorvidt det, naar henses til de Forvaltningsresultater, som Regnskaberne give Lejlighed til at bedømme, maa anses for nødvendigt eller ønskeligt til Fremme af Statens Formaal, at der indføres Forandringer i Forvaltningen.“ Og i § 18 hedder det: „Overregnskabskammeret skal under selvstændigt,